

Όταν στις 20 Αυγούστου η κυβέρνηση προπαγάνδιζε την «έξοδο από τα μνημόνια» ως μετάβαση σε μια δέθεν νέα εποχή ανάπτυξης και ευκαιριών, σίγουρα αποσιωπούσε συνειδητά τη μεγάλη αλήθεια: το πέρασμα από τις 21/8 σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς σε 6 βασικούς τομείς. Ένας από αυτούς είναι η χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Γιατί η κρίση του καπιταλισμού όχι μόνο δεν έχει τελειώσει, αλλά οξύνεται και βαθαίνει, και είναι η πραγματική αιτία για την κακή κατάσταση των τραπεζών. Είναι σαφές ότι οι τράπεζες πουλώντας κόκκινα δάνεια περίπου 100 δις, θα έχουν τεράστιες κεφαλαιακές ανάγκες, που δεν είχαν υπολογίσει. Έτσι οι χρηματιστηριακές αναταράξεις των τελευταίων ημερών στις τραπεζικές μετοχές αναζωπύρωσαν τη συζήτηση για το πώς οι τράπεζες θα διευκολυνθούν στην αντιμετώπιση του φλέγοντος προβλήματος, δηλ. τη διαχείριση των «κόκκινων» δανείων τους. Η κυβέρνηση αλλά και οι τραπεζίτες έσπευσαν να υπερασπιστούν τα ιερά τοτέμ της καπιταλιστικής οικονομίας, επικαλούμενοι τα πρόσφατα stress tests, εκθέσεις και αναβαθμίσεις από «αμερόληπτους» οίκους αξιολόγησης, τους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας. Οι τελευταίες εξελίξεις στο χρηματιστήριο παρουσιάζονται ούτε λίγο ούτε πολύ ως ασύμμετρη απειλή στα θεμέλια της οικονομίας και το πόρισμα έχει βγει: ψάχνουμε για μοντέλο άμβλυσης των επιπτώσεων στις τράπεζες.

Τα νέα σενάρια πλέον αφορούν τη δημιουργία τράπεζας ειδικού σκοπού «bad bank» που θα συγκεντρώνει τα προβληματικά δάνεια όλων των τραπεζών, με τιτλοποιήσεις δανείων έναντι ομολόγων του ελληνικού δημοσίου, ως μόνη πραγματική εξασφάλιση (πραγματικό σκάνδαλο, και τα ξεφορτώνονται στο κράτος και παίρνουν ρευστό για ένα κάκιστο στοιχείο του ενεργητικού τους). Ταυτόχρονα, είναι και μια ενορχηστρωμένη προσπάθεια από πλευράς τραπεζών για να μεταφέρουν τη συζήτηση από το εάν θα πρέπει να σωθούν ξανά οι τράπεζες στο πώς θα γίνει αυτό. Σύμμαχό τους έχουν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι πρόθυμη να τους διαθέσει το «μαξιλάρι» των περίπου 30 δις που υπάρχει ως υπόλοιπο από το πακέτο του 3ου μνημονίου. Προσέλαβε μάλιστα την αμερικάνικη Blackrock, μέσω του ΤΧΣ, η οποία φαίνεται να εκπονεί εναλλακτικό σχέδιο για τη χορήγηση κρατικής εγγύησης απευθείας στις τράπεζες, για τις τιτλοποιήσεις μη εξυπηρετούμενων δανείων με εξασφαλίσεις.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι όποια λύση κι αν προκρίνουν τελικά, σκοπός τους είναι πάλι να πληρώσει η εργατική τάξη για τις τράπεζες. Πάλι θέλουν να φορτώσουν όλο το βάρος στο λαό, σε μας και τις οικογένειές μας, βγάζοντας λάδι τραπεζίτες και επιχειρηματίες.

Στη συζήτηση αυτή οι τραπεζοϋπάλληλοι έχουμε ρόλο. Στους τεχνοκράτες εντός και εκτός τραπεζών, εμείς οι εργαζόμενοι στις τράπεζες οφείλουμε να ορθώσουμε ανάστημα ώστε να μην μετατεθεί για άλλη μια φορά η ευθύνη επίλυσης ενός ιδιωτικού ελλείμματος («κόκκινα δάνεια») στο σύνολο της κοινωνίας, και μάλιστα στο κομμάτι της που ακριβοπλήρωσε την κρίση με δις ενισχύσεις στις τράπεζες από το 2008 με κάθε τρόπο: ανεργία, χτύπημα στα εργασιακά δικαιώματα, επισφάλεια, φορολογία, κόψιμο μισθών και συντάξεων, ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας κοκ.

Οι μηχανισμοί προπαγάνδας για την ανάγκη στήριξης έχουν για άλλη μια φορά με το μέρος τους τη συνδικαλιστική ηγεσία του κλάδου. Γιατί στην τελευταία ανακοίνωση της ΟΤΟΕ δεν γίνεται καν διαχωρισμός των «κόκκινων δανείων», όπως θα άρμοζε σε φορέα εκπροσώπησης των εργατικών συμφερόντων. Το ίδιο πράγμα είναι ένα δάνειο πρώτης κατοικίας που ο δανειολήπτης έμεινε άνεργος και τα δάνεια σε επιχειρηματικούς κολοσσούς και κόμματα (που πρόσφατα βγήκαν στη δημοσιότητα στοιχεία τους); Μέχρι και πρόταση προς τους τραπεζίτες καταθέτει στην ίδια ανακοίνωση («εθνικό φορέα διαχείρισης δανείων»). Ενώ δεν ξεχνάμε ότι δεν έχει πάρει θέση καν ενάντια στους πλειστηριασμούς

σπιτιών ανέργων και συνταξιούχων. Ταυτόχρονα, ενώ εξελίσσεται τεράστια επίθεση στους εργαζόμενους του κλάδου, με πρόσχημα την ψηφιοποίηση, με δραστικές περικοπές προσωπικού, πογκρόμ στους εργαζόμενους με μεταθέσεις - κλεισίματα καταστημάτων, κουτσουρεμένους μισθούς, διάλυση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων του κλάδου, κίνδυνος για μεγάλα κομμάτια προσωπικού με τις πωλήσεις κόκκινων δανείων, κι ενώ λήγει η κλαδική σύμβαση 31/12, η ΟΤΟΕ κάνει συναντήσεις για τις εκκρεμότητες της προηγούμενης κλαδικής! Σαν να μην έχει σκοπό καν να διεκδικήσει νέα κλαδική σύμβαση, για να μη διασαλευτεί η σταθερότητα και η κερδοφορία των τραπεζών...

Αρκετά θυσιάσαμε στο βωμό των τραπεζών! Όχι άλλα βάρη στις πλάτες της κοινωνίας!

Οι τράπεζες να περάσουν υπό δημόσια ιδιοκτησία με εργατικό - κοινωνικό έλεγχο.

Διεκδικούμε κλαδική σύμβαση για όλους τους εργαζόμενους στις τράπεζες με μόνιμη και σταθερή δουλειά, αυξήσεις στους μισθούς, κατάργηση ελαστικών εργασιακών σχέσεων, μείωση ωραρίου (7ωρο).

<http://pantrapezikosxhma.blogspot.gr/>